

**Aan: de Minister van Landbouw, Natuur
en Voedselkwaliteit
Mevrouw G. Verburg
Postbus 20401
2500 EK Den Haag**

Kwaliteitsprotocol VOND

Wierden, 10 maart 2009

Geachte mevrouw de Minister,

Enige tijd geleden verscheen het concept kwaliteitsprotocol van de Vereniging van Opvangcentra voor Niet- gedomesticeerde Dieren, hierna te noemen VOND.

In opdracht van en in overleg met uw Ministerie is een protocol opgesteld dat kan leiden tot kwaliteitsverbetering voor de opvang van dieren.

Op zich ziet het kwaliteitsprotocol VOND er (te) professioneel uit.

Tussen 20 januari 2007 en 4 juli 2008 zijn er in het land consultatiebijeenkomsten geweest met vertegenwoordigers van een aantal van de vogelasielen en opvangcentra voor andere dieren. Daarbij is toen gesproken over het kwaliteitsprotocol dat er zou komen.

De bijeenkomst op 20 januari 2007 is door ongeveer 35 vertegenwoordigers van vogelasielen en opvangcentra voor andere dieren bijgewoond.

Op 4 juli 2008 is er een volgende bijeenkomst geweest die door slechts 15 vertegenwoordigers van asielen werd bijgewoond.

Op dit moment zijn er ongeveer 130 vogelasielen in Nederland en nog een aantal opvangcentra voor andere dieren. Voor de bedoelde bijeenkomsten zijn ongeveer 230 partijen uitgenodigd.

Op beide dagen is onder meer gesproken over het kwaliteitsprotocol. Het is bekend dat er toen al een groot aantal vogelasielen en opvangcentra voor andere dieren afhaakte, omdat zij nimmer aan dit kwaliteitsprotocol konden gaan voldoen.

Alleen al omdat de financiële middelen ontbreken voor de noodzakelijke verbouwingen die dan plaats moesten gaan vinden.

Op de vraag tijdens de consultaties wie de kosten voor de benodigde voorzieningen moest gaan betalen werd er steevast gesteld dat het vogelasiel of het opvangcentrum deze kosten voor eigen rekening moest nemen.

VOND heeft op dit moment – voor zover wij weten - 9 leden en 3 aspirant leden. Gelet op het aantal van alleen al ongeveer 130 vogelasielen en de opvangcentra voor andere dieren heeft deze vereniging naar onze mening geen groot draagvlak.

Hoe u in uw brief van 4 december 2008 met als kenmerk DN.2008/3383 aan de Voorzitter van de Tweede Kamer kunt schrijven dat het uw indruk is dat onder de opvangcentra over het algemeen met instemming is gereageerd op de inhoud van het concept kwaliteitsprotocol, is ons niet geheel duidelijk, gelet op het bovengemelde.

Wij zijn van mening dat gesteld kan worden dat er een te groot aantal vogelasielen en opvangcentra voor andere dieren zullen gaan verdwijnen, omdat zij nimmer aan het kwaliteitsprotocol kunnen gaan voldoen. Een naar onze mening ongewenste situatie.

Het is nu al zo dat voor deponeren van in beslag genomen vogels vaak meer dan 60 kilometer moet worden gereisd.

Als er een (groot) aantal vogelasielen en opvangcentra voor andere dieren is verdwenen omdat deze niet aan het kwaliteitsprotocol kunnen voldoen, zal de af te leggen afstand alleen maar groter worden.

Bij het vervoeren van vooral vogels over een grote afstand met de daaraan gekoppelde langere tijdsduur naar een asiel zullen er welzijnproblemen voor de dieren gaan ontstaan. Vogels hebben een snelle stofwisseling en als ze langere tijd geen eten of drinken hebben zal dit het welzijn van deze vogels nadelig beïnvloeden.

Dit probleem betreft dan alleen de in beslag genomen vogels of dieren.

Maar waar moet de goed willende burger met aangetroffen vogels of andere dieren heen die ziek of gewond zijn?

Het is nu al zo dat de politie en/of dierenambulance geen 60 km gaan rijden voor een gewond dier. Dit kost gewoon te veel tijd en geld. Vaak wordt dit werk door vrijwilligers gedaan maar als de afstand nog groter zal worden is het niet ondenkbaar dat ook deze af zullen haken.

De inkomsten voor vogelasielen komen op dit moment meestal van sponsors en donateurs en ze worden meestal bijgestaan door een aantal vrijwilligers dat de zaak uit dierenliefde draaiende houdt.

Enkele asielen zijn als bewaarder aangewezen voor in beslag genomen vogels en andere dieren, maar de inkomsten hieruit zijn over het algemeen minimaal.

Het is bij opsporingsambtenaren bekend dat nu bij vogelasielen die al jaren een vergunning hebben de beheerder ervan een groot praktisch inzicht heeft hoe hij met vogels of dieren om moet gaan. Ook is er vaak een dierenarts aan verbonden die voor weinig of niets het asiel met raad en daad bijstaat.

Ook wij zijn van mening dat kwalitatief hoogwaardige asielen noodzakelijk zijn. Een aantal van 130 is landelijk gezien te hoog.

Naar onze mening zouden er per provincie- mede ook om het welzijn van de dieren te waarborgen - voor opvang van vogels of andere dieren geografisch verspreid, minstens 4 of 5 asielen moeten overblijven .

Zo kan een zekere sanering, waar wij ook wel voordelen van inzien, plaats vinden.

Het kwaliteitsprotocol zou afgezwakt kunnen worden.

Wij denken dan aan een overgangperiode van twee of drie jaar waarbinnen verbouwingen of aanpassingen moeten plaats vinden om aan het kwaliteitsprotocol te kunnen gaan voldoen.

Ook de financiële gevolgen voor asielen die aan het kwaliteitsprotocol willen gaan voldoen moeten duidelijk zijn. Enige financiële tegemoetkoming van de overheid is zeker wenselijk .

Wij wijzen u er ten overvloede op dat ingevolge artikel 36, lid 3, van de Gezondheids- en welzijnwet voor dieren **een ieder** verplicht is hulpbehoevende dieren de nodige zorg te verlenen. Dan is een dwingende voorwaarde, de beschikbaarheid van een kwalitatief goed asiel binnen een redelijke afstand, dat de verzorgende taak van overheid en de burger over kan nemen.

Wij verzoeken u van de inhoud van deze brief nota te nemen en zien uw antwoord en beslissing met belangstelling tegemoet.

Met de meeste hoogachting,

K. Procee
secretaris.